

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 27 de març de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de la mercantil A. SL va interposar demanda, de data 27-7-2005, envers la mercantil C.P. SL, segons la qual sol·licitava la condemna d'aquesta darrera a l'abonament de la quantitat de 13.376,21 euros, amb més els interessos legals i la imposició de les costes processals.

La representació processal de la part defenent va oposar-se a la demanda, per escrit de data 21-9-2005, i va demanar que es procedís a la desestimació de la demanda, amb expressa imposició de les costes processals a la part agent.

II.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar sentència, de data 25-7-2007, essent la seva part decisòria la següent: "DECIDEIX: que estimant parcialment la demanda principal formulada per la societat mercantil espanyola per participacions "A. SL" contra la societat mercantil andorrana també per participacions "C.P. SL", ha de condemnar i condemna a aquesta darrera, després d'operar la compensació, a satisfer a la primera la suma de quatre mil vuit-cents setanta-sis euros amb vint cèntims (4.876,20.- EUROS), sense que hi hagi lloc ni a

interesso legals respecte de la mateixa ni a imposició de costes d'aquesta instància a cap dels litigants".

III.- La part agent ha interposat recurs contra la sentència d'instància i, en data 21-11-2007, va presentar llur escrit de conclusions, en virtut del qual i pels arguments continguts en el mateix demanava que es procedís a la revocació de la sentència dictada a la instància. Per el contrari, la part recorreguda va articular, en data 17-11-2007, escrit de contesta a les conclusions, en motius del qual sol·licitava la confirmació de la sentència recorreguda i la imposició a la part recurrent de les costes d'aquesta alçada.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius o greuges en els quals fonamenta la part recurrent el seu recurs són, en essència, els següents. En primer terme, entén que s'ha produït una errònia valoració de la prova, atès que existeixen molts mitjans probatoris que abonen la tesi que l'anivellament del sòl per a col·locar el parquet no fou una tasca realitzada per la part agent, ni que s'actué amb una diligència inferior a la deguda. I, en segon terme, considera que no es pot estar d'acord amb la compensació, tota vegada que no s'ha provat que la propietat deduí el referit import i que la deducció s'efectua pels defectes existents en tota la planta quan el paviment és només un 20% d'aquesta.

S'escau per part d'aquesta Sala procedir a l'anàlisi de la prova practicada a les actuacions i a la seva valoració per a determinar si s'ha de confirmar o no la decisió adoptada a la instància. I solament si aquest primer motiu és refusat, procedirà endinsar-se en l'estudi del segon motiu o greuge articular per la recurrent.

II.- En el sentit indicat, el jutjador de primera instància entén que de la valoració conjunta, racional i lògica de la prova s'ha de concloure que la tasca d'anivellació del parquet fou efectuada per la part agent

,de manera que els defectes que aquest presenta els ha d'assumir, atès que la seva diligència exigia estudiar prèviament el lloc on s'hauria de col·locar el parquet.

Si s'examina la prova practicada resulta que existeixen dues pericials, elaborades conjuntament i amb anterioritat a la interposició de la demanda, en virtut de les quals els perits, I. i P. (folis 40 a 82) conclouen que els defectes derivats de la manca d'alineació entre el gres i el parquet no es deuen a l'instal·lador d'aquest darrer. Aquestes pericials consta provat també a les actuacions que es van dur a terme (foli 38) per acord d'ambdues parts i com a mecanisme per a posar fi a les divergències sobre els desperfectes. Posteriorment, consta un annex a l'informe de P. (folis 89 i ss) on, en atenció a noves proves, que considera que són factures i pressupostos, entén que la responsabilitat, malgrat havia afirmar el contrari en el primer dictamen, és de l'empresa instal·ladora.

Consta també a les actuacions que el Sr. González Perez (foli 261) afirma que va ser l'agent qui va col·locar la pasta anivelladora, mentre que el Sr. Oromí Ortensi (foli 272) manifesta que es va encarregar l'empresa constructora.

D'aquest resultat probatori s'han d'efectuar per la Sala les següents consideracions. En primer terme, les proves pericials s'han de valorar segons les regles de la sana crítica. I des d'aquesta perspectiva, s'ha d'indicar que el complement o annex del dictamen pericial que efectua P. es separa dels dictamens efectuats conjuntament amb l'altre dictamen pericial, I., sense que es justifiqui les raons per les quals es va emetre l'anterior informe sense tenir en compte els pressupostos i les factures que ara s'anuncien com a noves, quan fàcilment podia haver accedit el pèrit a les mateixes i el seu coneixement era necessari per a portar a terme la pericial que es sol·licitava. Però a més, sí que està també a les actuacions un ampliació de l'informe del Sr. Medina (folis 120 i 121), en el qual es desvirtua la transcendència probatòria que l'annex de P. atribueix a la facturació d'uns sacs de pasta anivelladora, a la vegada que s'indica que en la visita a l'obra que es va realitzar es va afirmar que l'anivellació l'havia efectuat la constructora i no es va generar cap

controvèrsia al respecte. I aquests extrems van ser ratificats a presència judicial (foli 270).

Consegüentment, aquesta Sala considera que s'ha d'entendre, a diferència del que sustenta el jutge a quo, que les proves pericials, valorades de conformitat amb el criteri de la sana crítica, abonen la tesi que no es pot atribuir responsabilitat pels defectes del parquet derivats d'una inadequada anivellament a l'empresa instal·ladora i, per tant, s'escau acollir el primer motiu del recurs i donar lloc a l'estimació íntegra de la demanda; ço que fa innecessari l'estudi i examen del segon motiu articulat per la part recurrent.

III.- L'èxit del recurs s'ha de traduir en la no imposició de les costes processals d'aquesta alçada. Quant a les costes de primera instància, atesa l'estimació íntegra de la demanda, procedeix imposar a la part defenent les costes processals de l'esmentada instància, de conformitat amb el principi del venciment objectiu (arg. Codi 7,51,5).

Respecte a la meritació d'interessos, s'ha d'estar a la regla general de meritació dels mateixos des de la data de la contesta a la demanda i no acollir en aquest extrem la meritació dels mateixos des de la sentència, atès que aquesta es fonamenta en la compensació operada, que es veu refusada per la Sala. I sense que es pugui acceptar tampoc el criteri de meritació des de la data de la factura, en atenció a totes les discrepàncies sorgides entre les parts i que van finalitzar mitjançant l'elaboració de les pericials que consten a les actuacions i prèvies al contenciós, per la qual cosa s'evidenciava que fins a la conclusió de les mateixes es discutia entre les parts la bondat o no de la referida factura i que fou, precisament, mitjançant el recurs als dictàmens pericials que es va intentar de comú acord resoldre la problemàtica existent entre les parts.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs interposat per la representació processal de la mercantil A. SL contra la sentència, de data 25-0-7-2007, dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles i revoquem la seva part decisòria i declarem que s'ha d'estimar en la seva integritat la demanda interposada per la mercantil A. SL envers la mercantil C.P. SL i condemnen a aquesta darrera al pagament de la quantitat de 13.376,21 euros, amb més els interessos legals a comptar des de la data de contesta a la demanda. S'escau imposar a la part defenent les costes processals de primera instància. No procedeix efectuar imposició de les costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-